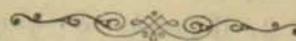

Հայրապետական օրնութիւնը եւ շնորհակալիք.

Կոնդակ յանուն Բագուարնակ պ. Գառիթ բէկի Աւանդիւղաշեան, յաղագս նուիրարերելոյ նորա Մատենագարանի Մ. Աթոռոյ զգրադարան հանդ. Ա. Երիցեանի. թ. 285:

— Յանուն պ. Սերովիտէի Ք. Պատկանեան, վասն նուիրելոյ նորա զգրադարան հանդ. հօրն իւրոյ պրոֆ. Քերովիտէի Պատկանեան Մատենագարանի Մայր Աթոռոյ. թ. 393:

ԿՐՕՆԱԿԱՆ

ՅԱՂԹԱՆԱԿ ԽԱՉԻՆ

«Յնծացայ ես ի բանս քո, որպէս
այն, որ գտանէ աւար բազում»:

Դարքի սադման

Ծափս հարէք, ով հեթանոսք, և ցընծացէք դուք առ Աստուած,
Օրհնեցէք, որ ել թեւոք Խաչին իւրոյ ինքն ի բարձունս,
Առ զաւարն ի գերողէն՝ դարձոյց անդրէն ի հայրենին,
Վասն որոյ յաղթանակին հընչեմ զիող մեծաբարբառ,
Նոր Յեսուն Փրկիչըն մեր արկ ի կործան զին Երիքով
Ահարկու ձայնիւն իւր, որ ի խաչին անդ արձակեաց,
Նոր Մովսէս հրաշարուեստ գաւազանաւըն խաչանիշ
Պատառեալ մահուն ըզծով հորդեաց մարդկան նոր շաւիլ,
Սուզեցաւ հին Փարաւոն և գոռ իշխանն աշխարհակալ,
Եւ երաց նորագոյն մեզ ճանապարհ աղատութեան,
Որ ոչ ես տանի գըժուար ընդանապատն Սինէական,
Ուր կարօտ հացի և ջրոյ կըէր տըրտընջող հին Խորայէլ,
Հապա ուր, ի Սիօն վերին, յոր լիութիւն է հոգեպէս:
Անդանոր Ահարօնի քոյրն ըզթըմբուկն առեալ ի ձեռն,

Պարագլուխ լեալ կանանց՝ երգէր ըզբան օրհներգութեանն։
իսկ աստեն, ընդ ընկղմել Փարաւօնին աներեսոյթ,
Դասագլուխ լինէր կանանց Մագթաղենին Մարիամ,
Որ գեգերէր ի պարտիզին և պարտիզպան կարծեալ ըզծէրն,
Անձկանօք հարցանէր. Տէր, գու բարձեր, արդեօք ըզծէրն.
Ասա ինձ, թէ ուր եղեր, զի ես առից ըզնա ինձ։
Ո՛, և Մարիամ, միթէ Յիսուս քո բաժին է, որ զայն առնուս
դու միայն։
Եւ երբ Յիսուս աղու ձայնիւ կոչեց զանուն, Մարիամ,
Մագթաղենին խանդաղատեալ փարիլ կամէր զոտիւք սիրոյն։
Դեռ աստ եմ, Մարիամ, մի խուճապեր մերձենալ յիս.
Ե՛թ, ասէր, վաղագոյն դու առ եղբարսն իմ թափառեալ,
Ասա՝ ակսի ես ըզծէրն ի պարտիզին, Յարեաւ, Յարեաւ։

(Ի Հրաւիրակեն Երկրին Աւետեաց)

ՔՐԻՍՏՈՆԵՈՒԹԻՒՆԸ

«Զոր Աստուած յարոյց՝ լուծեալ զեր-
կունս մահու. քանզի ոչ էր հնար ըմ-
բռնել նմա ի նմանէ»։

Գործ. Բ. 24:

Մ եր ժողովրդի մեջ նախապաշարմունքի կարգ է ան-
ցել այն միաքը, թէ Զատիկը որ եկաւ՝ քրիստոնեան իւր
հաշիւները վերջացնում է եկեղեցու հետո Եթէ պատա-
հում էր Մեծ պասին՝ Աստուածը մէկ մէկ միան էր ձգում։
Ժամ էր գնում, այժմ այլ ևս առանձին կարիք չկայ. եր-
կար ժամասացութիւնները վերջացել են, եղած կարծն էլ
նոցա գրաւչութիւնը չունի. Եթէ մի քանի եկեղեցիներում
նշան երեացել էր, որ Աստուածոյ տունը Աստուածոյ պատուեր-